

Nasza Matka

Nr 6 (56) czerwiec 2011 (rok 6)

Miesięcznik Parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Śmiłowicach

Parafialna pielgrzymka do Łeśniowa i Częstochowy

Łeśniów, jako jedyne miejsce kultu religijnego na kuli ziemskiej, nosi nazwę: Sanktuarium Rodziny Błogosławieństw. Błogosławieństwa, zwane także sakramentaliami, są widzialnymi znakami ustanowionymi przez Kościół, przez które dokonuje się uświęcenie ludzi i uwielbienie Boga.

>>>

SŁOWO BOŻE

(Mt 15, 29 - 31)

Stamtąd podążył Jezus dalej i przyszedł nad Jezioro Galilejskie. Wszedł na górę i tam siedział. I przyszedł do Niego wielkie tłumy, mając z sobą chorych, ułomnych, niewidomych, niemych i wielu innych, i położyli ich u nóg Jego, a On ich uzdrowił. Tłumy zdumiewały się widząc, że nimi mówią, ułomni są zdrowi, chromi chodzą, niewidomi widzą. I wielbiły Boga Izraela.

Parafialna pielgrzymka do Leśniowa i Częstochowy

7 maja 2011r. dzieci pierwszokomunijne naszej parafii z rodzicami wraz z grupą parafian pielgrzymują do sanktuariów maryjnych, aby przez ręce Maryi wyrazić wdzięczność Bogu za przyjęcie sakramentu Ciała i Krwi Pańskiej. Szlak naszego pielgrzymowania prowadzi do sanktuariów w Leśniowie oraz Częstochowie.

Leśniów to przepięknie położona miejscowość w Jurze Krakowsko - Częstochowskiej. Miejsce o doskonałych walorach religijno-turystycznych. To właśnie tutaj znajduje się Sanktuarium Rodziny Błogosławieństw. W głównym ołtarzu umieszczona jest cudowna, łaskami słynąca figurka Matki Boskiej Leśniowskiej. Niestety obecnie bez koron, skradziono je w grudniu. Przed obliczem Matki Boskiej Leśniowskiej odświętnie ubrane dzieci pierwszokomunijne naszej parafii przyjęły Jezusa do swoich serc. Mszę św. celebrował ks. Proboszcz. Historię sanktuarium przybliżył nam ojciec Paulin. To właśnie ojcowie i bracia Paulini opiekują się tym sanktuarium.

Krótki relaks, posiłek, zacerpnięcie wody z cudownego źródła. Uczestniczymy w Drodze Krzyżowej wyprasząc łaski dla naszych rodzin. Częstochowa to kolejny etap naszego pielgrzymowania. Udajemy się przed oblicze Matki Boskiej Królowej Polski. Jak zawsze w kaplicy Cudownego Obrazu rozmodlone tłumy wiernych. W maju szczególnie króluje biel. To pierwszokomunijne dzieci ze wszystkich zakątków naszego kraju przyjeżdżają do Tronu Królowej Polski, by za jej pośrednictwem podziękować Bogu za dar Komunii Św.

Umocnieni duchowo wracamy autokarem do Śmitowic.

Pielgrzymi wyrażają serdeczne podziękowania ks. Proboszczowi za odprawienie mszy św., wspólną modlitwę i śpiew na chwałę Boga i jego Matki. Bóg zapłać!

Dziękujemy pani Krystynie za trud włożony w przygotowanie pielgrzymki. Szczęść Boże!

H.H.

Reaktywacja Dzieci Maryi

W parafii została reaktywowana grupa Dzieci Maryi. Co dwa tygodnie dzieci spotykają się na wspólnym spotkaniu, podczas którego modlą się, śpiewają i pogłębiają swoją wiedzę na temat Boga, Jezusa i Maryi. Aktualnie na spotkania uczęszcza 5 dziewczyn i razem ze swoją animatorką miło spędzają czas.

W imieniu księdza proboszcza i swoim serdecznie zapraszam zarówno chłopców jak i dziewczyny. Dzieci Maryi mają również swoją podstronę na stronie internetowej parafii.

Animatorka Magda

Historia Dzieci Maryi

Jest rok 1806. Wtedy to na świat, w małej francuskiej wiosce, przychodzi Kaśka. Dziewczynka jak każda inna. Nie jest sama, bo ma liczne rodzeństwo. Mimo tak licznej rodziny, a jest w niej dziesięć osób, panuje w niej miłość. Małej Kaśce i jej rodzinie nie jest jednak łatwo. Wszyscy muszą ciężko pracować, żeby zarobić pieniądze na kromkę chleba. W dodatku Kaśka nigdy nie chodzi do szkoły, bo musi zajmować się domem i gospodarstwem należącym do jej rodziny.

To nie koniec jednak problemów małej Kaśki. Mijają lata i kiedy ma dziewięć lat, to może tyle samo ile ty masz, umiera jej mama. To szczególnie ciężki czas dla tej małej dziewczynki. Nie poddaje się jednak, ale szuka kogoś innego, kto mógłby zastąpić jej matkę... i znajduje! Jest nią Maryja. Mała Kasia całkowicie oddaje się w opiekę tej najlepszej Matce, Matce wszystkich ludzi... i tak, już nie sama, mała Kaśka wyrasta na dużą Katarzynę.

>>>

Niedługo po tym, bo w 1830 roku objawia się jej Ta, której się zawierzyła – Maryja i prosi ją, aby wyrobić medaliki z jej podobizną, by szerzyć jej kult po całym świecie. To właśnie ten medalik noszą na szyi Dzieci Maryi. Katarzyna dotrzymuje obietnicy i tak właśnie zaczynają rozwijać się grupy Maryjne.

Katarzyna żyła przez cały czas razem ze swoją Matką i jej synem – Panem Jezusem. Pomagała biednym i cierpiącym. Była wzorem dla wielu ludzi, a kiedy zmarła została ogłoszona świętą. Teraz znamy ją jako Św. Katarzynę Labouré.

Ale co dalej ze wspólnotą Dzieci Maryi?

Na Maryjki zaczęło chodzić coraz więcej osób. Wspólnota bardzo szybko się rozwijała, aż w końcu została zatwierdzona przez papieża Piusa IX. Od tego momentu możemy mówić tak o wspólnocie Dzieci Maryi. Zanim jednak dotarła do Polski minęło jeszcze trochę czasu. Miało to miejsce w 1852 roku.

Dlaczego więc obchodzimy dopiero trzydziestolecie istnienia tej grupy? To ciekawe, bo powinno już być tego przeszło sto lat.

Niestety były to czasy kiedy Polska nie była jeszcze wolnym państwem. Problemy wojenne uniemożliwiały oficjalną działalność ruchu. Dopiero niedawno, właśnie trzydzieści lat temu, biskup Herbert Bednorz prosi księdza Jana Morcinka o założenie takiej grupy.

Animatorka Magda

Strona Żywego Różańca

Intencje różańcowe na czerwiec 2011 r.

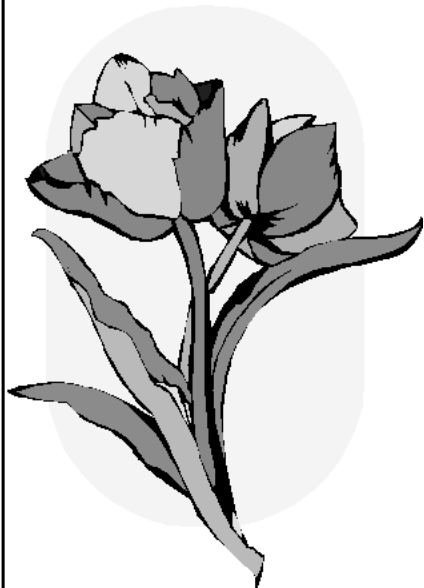
Papieskie intencje Apostolstwa Modlitwy

Intencja ogólna:

Aby kapłani, zjednoczeni z Sercem Chrystusa, zawsze byli prawdziwymi świadkami troskliwej i miłosiernej miłości Boga.

Intencja misyjna:

Aby Duch Święty obdarzył nasze wspólnoty licznymi powołaniami misyjnymi, gotowymi do całkowitego poświęcenia się służbie szerzenia królestwa Bożego.

50 lat

Drogi Księżę Proboszczu

Życzymy Tobie, byś przez całe swoje życie podążał z ufnością i nadzieją za Panem. Wszystko, co robisz, czyni z młodzieńczą pasją. Ciesz się światłem i spotykanymi ludźmi, a Twoje serce niech przepętnia miłość, którą podzielił się z potrzebującymi. Pielęgnuj w sobie uśmiech, nie zatrać nigdy poczucia humoru. Staraj się słuchać bardziej Boga niż ludzi, a On pokaże Tobie Prawdę i obdarzy swoim błogosławieństwem.

*Rada Parafialna
i parafianie*

INTERCJE MSZALNE

Czerwiec 2011

Środa 8 ⁰⁰	1 czerwca	Czwartek 18 ⁰⁰	16 czerwca R. Kołodziej
Czwartek 18 ⁰⁰	2 czerwca O powołania	Piątek 18 ⁰⁰	17 czerwca
Piątek 18 ⁰⁰	3 czerwca R. Słupik	Sobota 14 ³⁰	18 czerwca R. Ciszewski
Sobota 18 ⁰⁰	4 czerwca R. Michalska	Niedziela 8 ⁰⁰	19 czerwca Trójcy Przenajświętszej
Niedziela 8 ⁰⁰	5 czerwca Wniebowstąpienie	10 ⁰⁰	
10 ⁰⁰		14 ³⁰	R. Michalczyk
14 ³⁰	R. Gracjalny	Poniedziałek 8 ⁰⁰	20 czerwca R. Kokot
Poniedziałek 8 ⁰⁰	6 czerwca	Wtorek 8 ⁰⁰	21 czerwca R. Frank
Wtorek 8 ⁰⁰	7 czerwca R. Wieczorek	Środa 8 ⁰⁰	22 czerwca R. Słupik
Środa 8 ⁰⁰	8 czerwca	Czwartek 8 ⁰⁰	23 czerwca Boże Ciało R. Sobota
Czwartek 18 ⁰⁰	9 czerwca R. Szczygieł	10 ⁰⁰	
Piątek 18 ⁰⁰	10 czerwca Za + Agatę Pastor w 30 dn. po śm.	Piątek 18 ⁰⁰	24 czerwca
Sobota 18 ⁰⁰	11 czerwca	Sobota 18 ⁰⁰	25 czerwca R. Gracka
Niedziela 8 ⁰⁰	12 czerwca Zesłanie Ducha Św. R. Kędzia	Niedziela 8 ⁰⁰	26 czerwca
10 ⁰⁰		10 ⁰⁰	R. Kuś
14 ³⁰		14 ³⁰	R. Kędzia
Poniedziałek 18 ⁰⁰	13 czerwca 1. Fatimska / 2. W intencji ks. Proboszcza	Poniedziałek 18 ⁰⁰	27 czerwca
Wtorek 8 ⁰⁰	14 czerwca R. Miliczek	Wtorek 18 ⁰⁰	28 czerwca
Środa 8 ⁰⁰	15 czerwca	Środa 18 ⁰⁰	29 czerwca
		Czwartek 18 ⁰⁰	30 czerwca R. Bógdół

HARMONOGRAM SPRZĄTANIA KOŚCIOŁA

CZERWIEC - LIPIEC 2011

4 czerwiec 2011	Polok Anna
	Świerczyńska Małgorzata
	Kęska Rozalia
11 czerwiec 2011	Zaczek Mirosława
	Miketta Halina
	Gracyalny Danuta
18 czerwiec 2011	Wesołowska Monika
	Wesołowska Bożena
	Słowicka Iwona
25 czerwiec 2011	Rożek Aniela
	Bubała Anna
	Mazur Barbara
2 lipiec 2011	Michalska Krystyna
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela
9 lipiec 2011	Wróblewska Zofia
	Kawka Zofia
	Tyrała Janina
16 lipiec 2011	Gorol Barbara
	Knapek Anna
	Michalczyk Wiesława
23 lipiec 2011	Krenczyk Irena
	Kołodziej Pelagia
	Fojt Barbara
30 lipiec 2011	Gracka Ewa
	Lipińska Beata
	Krajewska Wioleta

**Jeżeli danej grupie podany termin nie odpowiada to proszę zamienić się między grupami we własnym zakresie
(pełny harmonogram obejmujący wszystkie grupy znajduje się w gablotce z ogłoszeniami parafialnymi)**

Kącik kulinarny: Muffiny czekoladowe

Przepisów na muffiny jest dużo, dziesiątki, albo i setki. Muffiny mogą być na słodko albo wytrawne – z kawałkami czekolady, owocami, makiem, oliwkami, tuńczykiem, serami, ziołami. Ciastek tych nie wypieka się w tradycyjnych foremkach na babeczki. Służy do tego specjalna forma, która wygląda jak płaska blacha, do której ktoś na dole przyczepił foremki. Sprawą absolutnie niezbędną są papierowe foremki (fachowo - papilotki), które wkłada się w babeczkowe otwory w blasze przed wypełnieniem ich ciastem. W wielkim skrócie muffiny robi się tak: mieszamy składniki suche, składniki płynne, a następnie wszystkie razem, masą wypełniamy foremki i wstawiamy do dobrze nagrzanego piekarnika na 25-30 minut.

Składniki:

- szklanka mąki pszennej
- 1/2 szklanki cukru
- 3/4 szklanki wiórków kokosowych
- tabliczka ciemnej czekolady, pokruszonej na drobne kawałki
- 1 łyżeczka proszku do pieczenia
- 1 łyżeczka sody
- 3 jajka
- 200 ml śmietany 30%
- 1/2 szklanki oleju
- kilka kropel olejku waniliowego

wszystko razem, nakładaj do foremek i piecz 30 minut w 180 stopniach.

gmb

Sposób przygotowania:

W osobnych naczyniach wymieszaj suche i mokre składniki. Następnie wymieszaj

Kącik humoru

Na religii ksiądz pyta:

- Dzieci kochane, jak długo Adam z Ewą przebywali w raju?
- Aż do jesieni - mówi Paulek.
- A to dlaczego?
- No, bo to trochę zetrwało, aż te jabłka dojrzały!

*

Który warunek dobrej spowiedzi jest najważniejszy? -pyta katecheta dzieci. A wtedy jeden błyskotliwy uczeń odpowiada:

- Trzeba mieć grzech.

*

Wikary z Bielszowic pytał na katechezie dzieci:

- Ile mamy przykazań Bożych?
- Dziesięć - pada odpowiedź.
- A ile kościelnych?
- Dwóch - pan Hanke i pan Gnida.

*

Dzieciom - mówi ksiądz katecheta - czy zauważyliście, że w kościele blisko ołtarza stoją kosze, duże kosze? Na co one są?

- Na pranie - pada odpowiedź.
- Ale w kościele? - pyta dalej - Chyba nie na pranie. Widzicie: w tym tygodniu pamiętamy szczególnie o ubogich. Do kosza

wkładać będziemy paczki dla nich. Kto ma przynieść paczki?

- Ksiądz proboszcz - orzekają dzieci.

*

Na katechezie z okazji końca roku szkolnego ksiądz mówi o wierności Panu Bogu wszędzie tam, gdzie każdy będzie się znajdował. Jeden chłopiec postanawia po cichu: „Będę wierny Panu Bogu, ale też zawsze i wszędzie z Klubem Sportowym »Ruch« będę.”

*

Na lekcji religii ksiądz katecheta pyta, co to jest grzech pierworodny. Jeden z uczniów odpowiada:

- Grzech pierworodny polega na tym, że Ewa podpuściła Adama, by zerwał ponka, to znaczy nakusiła Adama do złego.

*

Dzieciom na religii zadano nauczenie się uczynków miłosierdzia co do ciała. Na prośbę katechety skierowaną do ucznia, aby wymienił jeden z tych uczynków, uczeń daje odpowiedź:

- Umarłych ogrzewać.
- Jak to? - pyta ksiądz.
- A co robią ludzie we Wszystkich Świętych? - dziwi się dziecko.

Szacunek dla każdego rodzącego się ludzkiego życia Benedykt XVI (27 listopada 2010 roku)

Człowiek jest wśród wszystkich żywych stworzeń na ziemi istotą wyjątkową i nieporównywalną. Człowiek jest jedyny i specyficzny, oprócz cielesności obdarzony jest rozumem i wolną wolą. Żyje jednocześnie i nierozłącznie w wymiarze duchowym i cielesnym. Przypomina nam o tym również fragment Pierwszego Listu do Tesaloniczan, który został odczytany: «Bóg pokoju — pisze św. Paweł — niech uświęca was całych, aby nieknięty duch wasz, dusza i ciało bez zarzutu zachowały się na przyjście Pana naszego, Jezusa Chrystusa» (5, 23). Jesteśmy zatem duchem, duszą i ciałem. Jesteśmy częścią tego świata, związani możliwościami i granicami podyktowanymi materialnością; jednocześnie jesteśmy otwarci na horyzont nieskończony, jesteśmy zdolni do dialogu z Bogiem i do przyjęcia Go w nas. Angażujemy się w rzeczywistość ziemską i poprzez nią możemy odkryć obecność Boga i dążyć do Niego, który jest absolutną prawdą, dobrocią i pięknem. Smakujemy cząstki życia i szczęśliwości i tęsknimy za całkowitą pełnią.

Bóg kocha nas miłością głęboką, całkowitą, bez różnic; zaprasza nas do przyjaźni ze sobą; czyni nas uczestnikami swojego boskiego życia — rzeczywistości przekraczającej jakiegokolwiek wyobrażenia, myśli i słowa. Ze wzruszeniem i wdzięcznością uświadomiamy sobie nieporównywalną z niczym wartość godności każdego człowieka i naszą wielką odpowiedzialność wobec wszystkich ludzi. «Chrystus, nowy Adam, właśnie w objawieniu tajemnicy Ojca i Jego miłości objawia w pełni człowieka samemu człowiekowi i odsłania przed nim jego najwyższe powołanie (...) Syn Boży, poprzez wcielenie zjednoczył się w pewien sposób z każdym człowiekiem» (konst. Gaudium et spes, 22).

Wiara w Jezusa Chrystusa zakłada również nowy sposób spojrzenia na człowieka — spojrzenie pełne ufności i nadziei. Zresztą samo doświadczenie i prawy rozum potwierdzają, że istota ludzka jest podmiotem zdolnym do rozumienia i chcenia, posiadającym samoświadomość i wolnym; jest niepowtarzalna i nie dająca się zastąpić, jest ukoronowaniem całej rzeczywistości ziemskiej, a w związku z tym musi być uznawana za wartość samą w sobie i zasługuje na przyjęcie zawsze z szacunkiem i miłością. Nie może być traktowana jak przedmiot posiadania lub rzecz, którą można dowolnie manipulować; nie może być traktowana jako narzędzie służące innym ludziom i ich interesom. Osoba jest dobrem samym w sobie i należy zawsze zabiegać o jej integralny rozwój.

Zatem miłość do wszystkich ludzi, jeśli jest szczerą, spontanicznie wyraża się w preferencyjnej trosce o najsłabszych i najbiedniejszych. W tym kontekście

sytuuje się troska Kościoła o rodzące się życie, najbardziej kruche, najbardziej zagrożone przez egoizm dorosłych i wypaczone sumienia. Kościół niezmiennie potwierdza to, co oświadczył Sobór Watykański II odnośnie do przerywania ciąży i wszelkiego naruszania poczętego życia: «Życie należy chronić z największą troską od samego poczęcia» (tamże, 51).

Istnieją tendencje kulturowe, które usiłują uspokoić sumienia racjami podyktowanymi przez okoliczności. Co do płodu w łonie matki, sama nauka wykazuje jego autonomię i zdolność do wzajemnej komunikacji z matką, skoordynowanie procesów biologicznych, ciągłość rozwoju, wzrastającą złożoność organizmu. Nie jest on materiałem biologicznym, lecz nową żywą istotą, dynamiczną i wspaniale uporządkowaną, nowym bytem rodzaju ludzkiego. Taki był Jezus w łonie Maryi; taki był każdy z nas w łonie matki. Za starożytnym autorem chrześcijańskim Tertulianem możemy powiedzieć: «Jest już człowiekiem ten, kto ma nim być» (Apologetico, IX, 8); nie istnieją żadne racje przemawiające za tym, aby nie uważać go za osobę od chwili poczęcia.

Niestety, życie dzieci również po narodzeniu bywa narażone na opuszczenie, głód, nędzę, choroby, nadużycia, przemoc, wykorzystywanie. Łamanie ich praw na rozmaite sposoby w świecie boleśnie rani sumienie każdego człowieka dobrej woli. W obliczu smutnego obrazu niesprawiedliwości popełnianych w stosunku do życia człowieka, przed i po urodzeniu, posłuję się słowami gorącego apelu Jana Pawła II w sprawie odpowiedzialności wszystkich i każdego: «Szauj, bron, miłuj życie i służ życiu — każdemu życiu ludzkiemu! Tylko na tej drodze znajdziesz sprawiedliwość, rozwój, prawdziwą wolność, pokój i szczęście!» (enc. Evangelium vitae, 5). Wzywam zajmujących się polityką, ekonomią i społecznym przekazem, aby uczynili wszystko, co w ich mocy, w celu promocji kultury zawsze szanującej ludzkie życie, aby stworzyć sprzyjające warunki i sieć ośrodków pomocy w jego przyjmowaniu i rozwoju. Maryi Dziewicy, która przyjęła w swoim macierzyńskim łonie Syna Bożego, który stał się człowiekiem, z wiarą, z czułą troską, i towarzyszyła Mu z miłością solidarną i pełną oddania, zawierzmy modlitwy i zaangażowanie w obronie rodzącego się życia. Czynimy to w czasie liturgii — będącej przestrzenią, w której żyjemy prawdą i gdzie prawda żyje z nami — adorując boską Eucharystię, w której kontemplujemy Ciało Chrystusa, to Ciało, które wzięło ciało z Maryi za sprawą Ducha Świętego i z Niej się narodziło w Betlejem, aby nas zbawić.

Ave, verum Corpus, natum de Maria Virgine!

BIULETYN PARAFIALNY
RZYMSKOKATOLICKIEJ PARAFII p.w. M. B. Częstochowskiej
Redaktor Naczelny: Ks. Proboszcz Antoni Cebula

Redaktor Techniczny: Grzegorz Bubala

Adres redakcji: ul. Jesionowa 11, 43-190 Mikołów Śmítőwice, tel.: (032) 226 14 65

E-mail: smilowice@katowice.opoka.org.pl

strona internetowa: www.parafia-smilowice.katowice.opoka.org.pl

(Pismo przeznaczone na wewnętrzny użytek parafii)